

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-4.730.89.2019.KS

Warszawa, 9 stycznia 2020 r.

DECYZJA DNR-2/4/2020

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej wprowadzonych do obrotu przez Blue Ocean spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie zabawek – gryzak wiewiórka, Item No.: P8060 SQUIRREL SILICONE TEETHER_ORANGE, kod EAN 6925338200721 oraz gryzak ośmiornica, Item No.: P8034-1 OCTIPUS TEETHER TOY_ORANGE, kod EAN 6925338200707, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) oraz art. 84 ust. 2 pkt 1 i ust. 6 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544), utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 listopada 2019 r. (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 2 grudnia 2019 r.) przedsiębiorca Blue Ocean sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r. We wniosku przedsiębiorca wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy i uchylenie zaskarżonej decyzji.

Pismem z 4 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”) prawie do czynnego udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Postępowanie administracyjne w sprawie zabawek *GRYZAK WIEWIÓRKA*, Item No.: P8060 SQUIRREL SILICONE TEETHER _ORANGE, kod EAN 6925338200721 oraz *GRYZAK OŚMIORNICA*, Item No.: P8034-1 OCTOPUS TEETHER TOY-ORANGE, kod EAN 6925338200707 (dalej jako „zabawki *GRYZAK WIEWIÓRKA* i *GRYZAK OŚMIORNICA*”) zostało wszczęte przez Prezesa UOKiK w związku z przekazanymi przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej aktami kontroli tych wyrobów.

W wyniku oględzin obu zabawek inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że w ich oznakowaniu widnieje nazwa producenta bez danych adresowych. W związku z tym uznali, że importer nie dopełnił obowiązku określonego w art. 16 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544 z późn. zm.) (dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”), który stanowi, że importer ma m.in. obowiązek zapewnić, żeby producent spełnił obowiązki określone w art. 13 pkt 2-4, 7 i 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie z art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, producent ma obowiązek umieścić na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, swoją nazwę, zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, i adres; dane te podaje się w języku polskim.

W oparciu o ustalenia kontroli, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie niezgodności formalnej zabawek *GRYZAK WIEWIÓRKA* i *GRYZAK OŚMIORNICA*. Pismem z 29 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK zawiadomił Blue Ocean sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o wszczęciu z urzędu

postępowania administracyjnego, a postanowieniem z 6 maja 2019 r. wyznaczył jej termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności formalnej. Postanowienie to zostało odebrane przez stronę postępowania 13 maja 2019 r. co oznacza, że wyznaczony w postanowieniu termin upłynął 12 czerwca 2019 r.

W toku postępowania administracyjnego Prezes UOKiK zlecił Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli u strony postępowania, mającej na celu sprawdzenie wykonania postanowienia z 6 maja 2019 r. W wyniku kontroli ustalono, że zabawki znajdujące się w magazynie strony postępowania posiadają prawidłowe oznakowanie dotyczące danych producenta, kontrolowany nie posiadał jednak żadnych dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności w wyrobach u swoich kontrahentów. Dopiero w trakcie kontroli Inspekcji Handlowej rozesłał pocztą elektroniczną do 127 odbiorców zabawek informację o stwierdzonej niezgodności formalnej i potrzebie jej usunięcia.

Po przeprowadzaniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r. Prezes UOKiK nakazał przedsiębiorcy Blue Ocean sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie usunięcie niezgodności formalnych zabawek *GRYZAK WIEWIÓRKA* i *GRYZAK OŚMIORNICA* (pkt I sentencji decyzji) i zobowiązał do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (pkt II decyzji).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także

kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamiane jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Stosując się do wskazanych wytycznych, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku strony dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego.

Blue Ocean sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest importerem zabawek *GRYZAK WIEWIÓRKA* i *GRYZAK OŚMIORNICA* w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, gdyż zakupiła te wyroby od przedsiębiorcy mającego siedzibę w Chinach i wprowadziła je do obrotu. Zgodnie ze wskazanym przepisem, przez importera należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu wyroby pochodzące z państw trzecich.

Zgodnie z art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wyroby, dla których określono wymagania w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym przepisach wydawanych na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku podlegają obowiązkowej ocenie zgodności przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku (art. 7 ust. 1 ustawy). Jedną z takich grup wyrobów są zabawki.

Zgodnie z art. 16 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, importer ma obowiązek m.in. zapewnić, żeby producent spełnił obowiązki określone w art. 13 pkt 2-4, 7 i 8 ustawy. Zgodnie z art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, producent ma obowiązek umieścić na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, swoją nazwę, zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, i adres; dane te podaje się w języku polskim.

W świetle art. 4 pkt 12a ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, niezgodności polegające na naruszeniu przez importera obowiązku, o którym mowa w art. 16 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, są niezgodnościami formalnymi.

Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ocena spełniania wymagań przez wyroby wprowadzone do obrotu należy do zadań organów nadzoru rynku, m.in. do Inspekcji Handlowej. W tym celu, organy te mogą poddać badaniom wyrób lub zlecić ich przeprowadzenie (art. 72 ustawy). W świetle badań przeprowadzonych przez Inspekcję Handlową, w ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości, że wyroby będące przedmiotem postępowania nie spełniały jednego z wymagań formalnych, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów które by potwierdziły usunięcie stwierdzonej

niezgodności. Ustaleń tych nie kwestionowała także strona postępowania ani w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, ani we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji podnosząc, że została ona wydana z naruszeniem zasad postępowania administracyjnego, tj. zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. W jej ocenie, Prezes UOKiK zaniechał czynności niezbędnych do wyjaśnienia sprawy i zebrania całości materiału dowodowego poprzez zaniechanie zwrócenia się bezpośrednio do podmiotów, w których posiadaniu potencjalnie mogą znajdować się zabawki, w celu uzyskania informacji odnośnie ich posiadania.

Zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a także w przypadku gdy stwierdzono niezgodności formalne, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji określone obowiązki. W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że to strona postępowania która naruszyła obowiązki określone w ustawie jest zobligowana do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności formalnych lub wycofanie wyrobów z obrotu. Takie stanowisko znajduje także potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Przykładowo, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, że „Organ nie może zastępować strony przy gromadzeniu dowodów w sytuacji, gdy to ustawodawca nałożył na stronę taki obowiązek” (wyrok WSA w Warszawie z 22.02.2008 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/08).

Postanowieniem z 6 maja 2019 r. Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do usunięcia niezgodności formalnej lub wycofania zabawek z obrotu i wyznaczył jej termin 30 dni na przedstawienie dowodów wykonania tego postanowienia. Wyjaśnił także, że dowody muszą dotyczyć wszystkich wyrobów znajdujących się w obrocie. W toku postępowania jego strona przedstawiła tylko część dowodów wskazanych w postanowieniu Prezesa UOKiK. W piśmie z 31 października 2019 r. oświadczyła także, że wnosi o to, by to Prezes UOKiK zwrócił się bezpośrednio do wskazanych przez nią 41 przedsiębiorców o informacje na temat stanu posiadania zabawek. Nie ulega więc wątpliwości, że strona postępowania nie

przedstawiła w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie wszystkich dowodów, co oznacza, że był on uprawniony do wydania decyzji zobowiązującej ją do tego.

Strona postępowania w złożonym wniosku obszernie cytuje orzecznictwo i doktrynę, które w jej opinii potwierdzają podniesiony zarzut. Niemniej jednak, należy zauważyć, że nie dotyczą one postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Należy bowiem zauważyć, że przepisy tej ustawy nakładają na przedsiębiorców określone obowiązki, których wykonanie może ich zwolnić z określonych w tej ustawie sankcji. Prezes UOKiK nie może więc wyręczać przedsiębiorców i zamiast nich gromadzić dowody potwierdzające działania podjęte w celu usunięcia niezgodności. Analogiczne stanowisko jest prezentowane przez sądy administracyjne na gruncie innych, podobnych ustaw. Przykładowo, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *„Nie jest prawidłowy wniosek, że w sytuacji, gdy strona kwestionuje ustalenia organu administracji, a nie przedstawia dowodów potwierdzających jej twierdzenia, na organie administracji spoczywa ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez ten organ”* (wyrok NSA OZ w Katowicach z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka 1605/96).

W ocenie Prezesa UOKiK, ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wprowadza istotne odstępstwa od ogólnych zasad przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego, przenosząc ciężar aktywnego uczestnictwa w tym postępowaniu na jego stronę. Ciężar udowodnienia wycofania wyrobów czy też wyeliminowania niezgodności spoczywa bowiem na osobie, która z danego faktu wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r. jest prawidłowa. Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy – w tym okoliczności podnoszone przez stronę – zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Zadaniem Prezesa UOKiK jest m.in. szybkie i skuteczne eliminowanie z obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami. *„Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Z treści przepisów nakładających wspomniane wyżej obowiązki nie daje się w szczególności wyprowadzić konkluzji, iż organy administracji obowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony w sytuacji, gdy ta ostatnia – mimo wezwania – środków takich nie przedstawia. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywa na tych organach.”* (wyrok NSA z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka, 1605/96).

Prezes UOKiK działając jako organ I instancji miał podstawy do nałożenia na stronę postępowania obowiązku określonego w art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Tym samym, decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji orzekł jak w sentencji decyzji. Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji nr DNR-2/232/2019 z 8 listopada 2019 r. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny, *„O naruszeniu przez organy norm zawartych w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 KPA można mówić jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy organ nie ustala faktów, czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy,*

czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa.” (wyrok NSA z 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II OSK 2908/18).

W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżona decyzja spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcia są prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2167 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.) strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak